

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (druhá komora)

z 21. marca 2013 (*)

„Schéma regionálnej pomoci – Investície do spracovania a uvádzania poľnohospodárskych výrobkov na trh – Rozhodnutie Komisie – Nezlučiteľnosť s vnútorným trhom – Zrušenie nezlučiteľnej pomoci – Okamih, od ktorého je poskytnutá pomoc – Zásada ochrany legitímnej dôvery“

Vo veci C-129/12,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Finanzgericht des Landes Sachsen-Anhalt (Nemecko) z 27. februára 2012 a doručený Súdnemu dvoru 8. marca 2012, ktorý súvisí s konaním:

Magdeburger Mühlenwerke GmbH

proti

Finanzamt Magdeburg,

SÚDNY DVOR (druhá komora),

v zložení: predsedníčka druhej komory R. Silva de Lapuerta, sudcovia G. Arestis, J.-C. Bonichot, A. Arabadžiev (spravodajca) a J. L. da Cruz Vilaça,

generálny advokát: M. Wathelet,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- nemecká vláda, v zastúpení: T. Henze a N. Graf Vitzthum, splnomocnení zástupcovia,
- Európska komisia, v zastúpení: V. Kreuzschitz a T. Maxian Rusche, splnomocnení zástupcovia,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 2 rozhodnutia Komisie 1999/183/ES z 20. mája 1998 o štátnej pomoci v odvetví spracovania a uvádzania poľnohospodárskych výrobkov na trh, ktorú môže poskytnúť Nemecko na základe existujúcich schém regionálnej pomoci [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 60, s. 61).

2 Tento návrh bol predložený v rámci sporu medzi spoločnosťou Magdeburger Mühlenwerke

GmbH (alej len „Magdeburger Mühlenwerke“) a Finanzamt Magdeburg (alej len „Finanzamt“) vo veci jeho odmietnutia zohľadniť pri výpočte pomoci na investície určité investície v mlynárstve.

Právny rámec

Právo Únie

3 Rozhodnutie Komisie 94/173/ES z 22. marca 1994 o stanovení výberových kritérií, ktoré sa majú zohľadniť pri investíciách na zlepšenie podmienok spracovania a uvádzania poľnohospodárskych výrobkov a výrobkov lesného hospodárstva na trh, a ktorým sa zrušuje rozhodnutie 90/342/EHS [neoficiálny preklad] (Ú. v. ES L 79, s. 29) v bode 2.1 prvej zarážke svojej prílohy stanovuje:

„2.1. V odvetví obilnín a ryže (okrem osív) sú vylúčené nasledujúce investície:

– investície týkajúce sa... mlynárstva...“ [neoficiálny preklad]

4 V roku 1995 Komisia Európskych spoločenstiev prijala rámcové pravidlá štátnej pomoci týkajúcej sa investícií v odvetví spracovania a uvádzania poľnohospodárskych výrobkov na trh [neoficiálny preklad] (Ú. v. ES C 29, 1996, s. 4, alej len „poľnohospodárske rámcové pravidlá“). Listom 95/SG D/13086 z 20. októbra 1995 oznámila tieto rámcové pravidlá členským štátom.

5 V bode 3 písm. b) uvedených poľnohospodárskych rámcových pravidiel Komisia najmä spresnila, že „štátna pomoc poskytnutá v súvislosti s investíciami..., ktoré sú bezpodmienečne vylúčené v bode 2 [prílohy rozhodnutia 94/173] sa nemôže považovať za zlužiteľnú so spoločným trhom“. Z rovnakého bodu písm. b) vyplýva, že sa týka najmä pomoci poskytnutej v rámci schémy regionálnej pomoci.

6 Výrok rozhodnutia 1999/183 predovšetkým uvádza:

„Ďlánok 1

Nemecké schémy regionálnej pomoci sú nezlužiteľné so spoločným trhom..., pokiaľ nie sú v súlade s rámcovými pravidlami a príslušnými opatreniami súvisiacimi so štátnou pomocou týkajúcou sa investícií v odvetví spracovania a uvádzania poľnohospodárskych výrobkov na trh, ktoré boli oznámené [Spolkovej republike Nemecko] listom [SG (95) D/13086] z 20. októbra 1995.

Ďlánok 2

V lehote dvoch mesiacov od oznámenia tohto rozhodnutia [Spolková republika Nemecko] zmení, alebo, ak to bude potrebné, zruší existujúce pomoci a schémy pomoci, aby sa zabezpečila ich zlužiteľnosť so spoločným trhom. [Spolková republika Nemecko] predovšetkým zabezpečí, aby v súlade s bodom 3 [písm.] b) rámcových pravidiel uvedených v Ďlánku 1:

1. nijaká štátna pomoc týkajúca sa investícií v odvetví spracovania a uvádzania poľnohospodárskych výrobkov na trh nebola poskytnutá na investície... bezpodmienečne vylúčené v bode 2 [prílohy rozhodnutia 94/173]

...

Ďlánok 3

[Spolková republika Nemecko] informuje Komisiu v lehote dvoch mesiacov od oznámenia tohto rozhodnutia o opatreniach prijatých na dosiahnutie súladu s týmto rozhodnutím.

...“ [neoficiálny preklad]

Nemecké právo

7 Zákon o subvenciách na investície (Investitionszulagengesetz) z 22. januára 1996, ktorého cieľom bolo urýchlenie a zintenzívnenie investovania súkromných podnikov podporovaného regiónu, t. j. Spolkovej krajiny Berlín a nových spolkových krajín, stanovoval vyplatenie podpory na investíciu vo forme štátnej subvencie daňovníkom, ktorí uskutočnili určité investície do svojich podnikov.

8 Podľa § 2 prvého odseku tohto zákona:

„Kvalifikovanými investíciami sú nadobudnutie a výroba nových spotrebných hmotných vecí spojených s nehnuteľnými aktívami, ktoré najmenej 3 roky po ich nadobudnutí alebo výrobe:

1. tvoria súčasť nehnuteľného majetku podniku alebo prevádzkarne v kvalifikovanom regióne;
2. zostávajú v prevádzkarni v kvalifikovanom regióne a
3. každoročne sa používajú na súkromné účely v miere najviac 10 %.“

9 Druhý odsek rovnakého ustanovenia spresňuje investície, ktoré nie sú kvalifikované na subvencovanie investície. Podľa bodu 4, ktorý bol vložený zákonom o daňových úpravách na rok 1999 (Steuerentlastungsgesetz 1999) z 19. decembra 1998, ktorý nadobudol účinnosť 24. decembra 1998, sa kvalifikuje predovšetkým:

„4. majetok, ktorý dotknutá osoba nadobudla... po 2. septembri 1998 a ktorý je uvedený... v bode 2 prílohy [rozhodnutia 94/173] ...“

10 § 3 bod 4 tohto zákona stanovuje:

„...investície sú kvalifikované, ak príjemca:

4. s nimi začal po 30. júni 1994 a skončil pred 1. januárom 1999 a ide o investície do spracovateľských podnikov...“

11 Štvrtá a piata veta tohto ustanovenia spresňuje:

„Investície sa považujú za skončené v okamihu, keď sa nadobudol majetok... Investície sa považujú za začaté v okamihu, keď sa objednal majetok...“

12 Podľa § 4 prvej vety uvedeného zákona:

„Základ pre výpočet subvencie na investíciu tvorí suma nákladov na nadobudnutie... podporovaných investícií skončených počas účtovného roka.“

13 § 6 ods. 1 tohto zákona stanovuje, že „žiadosť o subvenciu na investíciu musí byť predložená do 30. septembra kalendárneho roka nasledujúceho po účtovnom roku, v ktorom boli skončené investície“.

14 § 9a vykonávacieho nariadenia k zákonu o dani z príjmov (Einkommensteuer-

Durchführungsverordnung) vymedzuje rok nadobudnutia ako „rok dodania...“.

15 Podľa Finanzgericht des Landes Sachsen-Anhalt z judikatúry Bundesfinanzhofu (spolkový finančný súd) vyplýva, že za dátum dodania treba považovať okamih, kedy je majetok pripravený na plnenie svojich úloh v podniku nadobúdateľa.

Okolnosti predchádzajúce sporu a prejudiciálna otázka

16 Zákon z 22. januára 1996 o subvenciách na investície pôvodne neobsahoval obmedzenia pre investície v odvetví poľnohospodárstva, keďže nemecká vláda sa domnievala, že poľnohospodárske rámcové pravidlá ju ako odporúčanie nezaväzujú.

17 Zo spisu vyplýva, že 31. mája 1995 Spolková republika Nemecko na základe článku 88 ods. 3 ES oznámila Komisii zákon z 22. januára 1996 o subvenciách na investície. Komisia ho preskúmala v rámci spisov N494/A/95 a N710/C/95 a schválila rozhodnutím z 29. novembra 1995, ktoré spresovalo, že uplatňovanie tejto schémy pomoci musí byť v súlade s ustanoveniami práva Spoločenstva, ktoré sa uplatňujú, najmä v poľnohospodárstve.

18 Poľnohospodárskymi rámcovými pravidlami Komisia vyzvala členské štáty, aby v lehote dvoch mesiacov potvrdili, že zabezpečia súlad s uvedenými pravidlami najneskôr od 1. januára 1996 zmenami existujúcich pomoci. V prípade neexistencie tohto potvrdenia si Komisia vyhradila právo začať konanie vo veci formálneho zisťovania uvedené v článku 88 ods. 2 ES. Spolková republika Nemecko tejto výzve nevyhovela.

19 Dňa 12. júna 1996 preto Komisia rozhodla o začatí konania vo veci formálneho zisťovania v súvislosti so schémami regionálnej pomoci v odvetví spracovania a uvádzania poľnohospodárskych výrobkov na trh, ktoré existovali v Nemecku. Toto rozhodnutie bolo uverejnené 5. februára 1997 v *Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev* (Ú. v. ES C 36, s. 13).

20 Toto konanie sa skončilo 20. mája 1998 prijatím rozhodnutia 1999/183 z rovnakého dňa, ktoré bolo 2. júla 1998 oznámené Spolkovej republike Nemecko.

21 Listom z 18. septembra 1998 uverejneným 28. septembra 1998 v *Bundessteuerblatt* (finančný úradný informačný vestník, ďalej len „BStBl“) nemecké spolkové ministerstvo financií informovalo vyššie finančné orgány spolkových krajín, že od 3. septembra 1998, najmä pokiaľ ide o investície uvedené v bode 2 prílohy rozhodnutia 94/173, už nebude môcť byť poskytnutá nijaká pomoc na investície, a uviedlo, že v tejto súvislosti sa pripravuje zmena zákona z 22. januára 1996 o subvenciách na investície (ďalej len „list z 18. septembra 1998“).

22 Zákonom o daňových úpravách na rok 1999 nemecký zákonodarca uskutočnil zmenu zákona z 22. januára 1996 o subvenciách na investície uvedenú v bode 9 tohto rozsudku.

23 Dňa 10. septembra 1999 Magdeburger Mühlenwerke, ktorá v nových spolkových krajinách prevádzkuje mlynársky podnik, požiadala o subvenciu na investície týkajúce sa roku 1998 vo výške približne 5,9 milióna DEM.

24 Finanzamt však usúdil, že investície, ktoré sa kvalifikujú na získanie pomoci, boli len vo výške 1,9 milióna DEM. Do základu výpočtu pomoci totiž na základe § 2 druhého odseku bodu 4 zákona z 22. januára 1996 o subvenciách na investície odmietol zahrnúť investície, pri ktorých bolo konečné rozhodnutie o investícii prijaté najneskôr 2. septembra 1998, ale pri ktorých sa dodanie uskutočňuje až po tomto dni.

25 Dňa 26. septembra 2001 Magdeburger Mühlenwerke podala žalobu proti tomuto rozhodnutiu na Finanzgericht des Landes Sachsen-Anhalt, pričom uviedla, že vloženie § 2

druhého odseku bodu 4 do zákona z 22. januára 1996 o subvenciách na investície je v rozpore s ústavnou zásadou zákazu retroaktivity.

26 Magdeburger Mühlenwerke predovšetkým uviedla, že retroaktívny ú?inok § 2 druhého odseku bodu 4 zákona z 22. januára 1996 o subvenciách na investície ohrozuje jej legitímnu dôveru, lebo na jednej strane od okamihu, kedy bolo prijaté rozhodnutie investova?, norma, na základe ktorej sa poskytuje pomoc, zakladá legitímnu dôveru žiadate?a o pomoc. Jej rozhodnutie investova? pritom bolo pod?a nej prijaté pred 3. septembrom 1998 a nemecký zákonodarca nespojil s týmto ustanovením nijakú výhradu na základe práva Únie, ani nevytvoril prechodnú schému uplat?ujúcu sa na investície, ktoré už boli uskuto?nené.

27 Na druhej strane, táto spoločnosť mohla byť pod?a nej informovaná o nemožnosti získať subvenciu na investíciu najskôr až 28. septembra 1998, t. j. v de? uverejnenia listu z 18. septembra 1998 v BStBl, a po primeranej lehote na oboznámenie sa s ním.

28 Finanzamt uviedol pred vnútroštátnym súdom, že rozhodnutie 94/173 bolo uverejnené v *Úradnom vestníku Európskych spoločností* 23. marca 1994 a odvtedy tak bolo prístupné každému, v dôsledku ?oho od tohto d?a nemôže byť legitímna dôvera žiadate?ov o pomoc predmetom ochrany.

29 D?a 20. decembra 2007 Finanzgericht des Landes Sachsen-Anhalt prerušil konanie a obrátil sa na Bundesverfassungsgericht s otázkou, či je § 2 druhý odsek bod 4 zákona z 22. januára 1996 o subvenciách na investície v súlade s ústavnou zásadou zákazu retroaktivity. V tejto súvislosti spresnil, že vzh?adom na to, že sporná zmena a doplnenie zákona z 22. januára 1996 o subvenciách na investície sa uplat?uje aj na kone?né rozhodnutia o investíciách prijaté investorom pred nadobudnutím ú?innosti novej právnej úpravy, pod?a nemeckej judikatúry a právnej vedy má táto zmena a doplnenie retroaktívny ú?inok.

30 Pod?a Finanzgericht des Landes Sachsen-Anhalt sa pomoc mala považova? za poskytnutú v okamihu, keď bolo prijaté kone?né rozhodnutie investova?. Vnútroštátna schéma pomoci totiž mala pod?a neho podnecujúci ú?inok vtedy, keď priviedla investora k prijatiu rozhodnutia investova?. Okrem toho tento výklad je pod?a neho podporený znením rozhodnutia 1999/183, ktoré stanovuje lehotu na zabezpe?enie súladu s týmto rozhodnutím. Navyše ?lánok 2 rozhodnutia 1999/183 by sa pod?a neho mal vyklada? v súlade so zásadou ochrany legitímnej dôvery.

31 V tejto súvislosti sa Finanzgericht des Landes Sachsen-Anhalt domnieva, že Komisia z obavy o ochranu legitímnej dôvery rozhodnutím 1999/183 povolila prechodný režim pre kone?né rozhodnutia o investíciách skon?ených pred uverejnením uvedeného rozhodnutia. Preto pokia? Spolková republika Nemecko mala možnosť zavies? prechodný režim a rozhodla sa zmeniť a doplniť zákon z 22. januára 1996 o subvenciách na investície so spätnou ú?innos?ou, sporná zmena právnej úpravy pod?a neho nemôže byť odôvodnená všeobecným záujmom.

32 Bundesverfassungsgericht uznesením zo 4. októbra 2011 zamietol návrh ako neprípustný, pričom predovšetkým usúdil, že Finanzgericht des Landes Sachsen-Anhalt sa mal predtým, ako mu predložil vec, obrátiť na Súdny dvor s otázkou, či sa ?lánok 2 bod 1 rozhodnutia 1999/183 vz?ahuje alebo nevz?ahuje na pomoci na investície, pri ktorých boli kone?né rozhodnutia investova? prijaté najneskôr 2. septembra 1998, ale pri ktorých sa dodanie majetku uskuto?nilo až po tomto dni.

33 Za týchto okolností Finanzgericht des Landes Sachsen-Anhalt rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru nasledujúcu prejudiciálnu otázku:

„Ponechalo [rozhodnutie 1999/183] nemeckému zákonodarcovi právomoc úvahy pri formulácii § 2 druhého odseku bodu 4 [zákona z 22. januára 1996 o subvenciách na investície], ktorá umožŕuje prijať právnu úpravu zvýhodŕujúcu investície spadajúce do jej pôsobnosti, pri ktorých sa koneŕné rozhodnutie investovať prijalo pred uplynutím lehoty na prebratie rozhodnutia [1999/183] alebo pred zverejnením plánovaných opatrení v [BStBl], ale k dodaniu predmetu investície, ako aj stanoveniu a vyplateniu subvencie došlo naproti tomu až neskôr?“

O prejudiciálnej otázke

34 Svojou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či ŕlánok 2 rozhodnutia 1999/183 bráni tomu, aby sa poskytla pomoc na investície týkajúce sa mlynárstva, pri ktorých bolo koneŕné rozhodnutie investovať prijaté pred uplynutím lehoty poskytnutej Spolkovej republike Nemecko na dosiahnutie súladu s týmto rozhodnutím alebo pred uverejnením opatrení, ktoré boli prijaté v tejto súvislosti, v BStBl, pričom k dodaniu predmetu investície, ako aj stanoveniu a vyplateniu subvencie došlo až po uplynutí uvedenej lehoty alebo po uvedenom uverejnení.

35 Z návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že vzhľadom na okolnosti veci samej sa Finanzgericht des Landes Sachsen-Anhalt pýta najmä na okamih, kedy sa pomoc musí považovať za poskytnutú, ako aj na požiadavky zásady ochrany legitímnej dôvery.

36 V tejto súvislosti treba uviesť, že ŕlánok 2 bod 1 rozhodnutia 1999/183 ukladá Spolkovej republike Nemecko zabezpečiť, aby od uplynutia lehoty dvoch mesiacov od oznámenia tohto rozhodnutia, t. j. od 3. septembra 1998, nebola poskytnutá nijaká pomoc v súvislosti s investíciami týkajúcimi sa najmä mlynárstva.

37 Treba však pripomenúť, že podľa ŕlánku 108 ods. 2 prvého pododseku ZFEÚ ak Komisia zistí, že pomoc poskytnutá štátom alebo zo štátnych zdrojov je nezlučiteľná s vnútorným trhom, rozhodne o tom, že príslušný štát musí túto pomoc v lehote, ktorú určí, zrušiť alebo upraviť. Lehota uvedená v bode 36 tohto rozsudku tak bola poskytnutá Spolkovej republike Nemecko len na zmenu alebo, ak je to potrebné, zrušenie pomoci, o ktorú ide vo veci samej.

38 Rozhodnutie 1999/183 okrem toho nestanovuje nijaký prechodný režim. Preto treba konštatovať, že zákaz poskytovať po 2. septembri 1998 pomoci v súvislosti s investíciami týkajúcimi sa mlynárstva je bezpodmienečný.

39 Z toho vyplýva, že ŕlánok 2 bod 1 rozhodnutia 1999/183 neumožňuje, aby boli po 2. septembri 1998 poskytnuté pomoci v súvislosti s investíciami týkajúcimi sa mlynárstva.

40 Pokiaľ ide o otázku, v ktorom okamihu bola poskytnutá subvencia na investície, o ktorú ide vo veci samej, treba poznamenať, že pomoc sa musí považovať za poskytnutú v okamihu, keď podľa vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá sa uplatňuje, vznikne príjemcovi právo na jej získanie.

41 Vnútroštátnemu súdu preto prislúcha, aby na základe vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá sa uplatňuje, určil okamih, kedy sa uvedená pomoc musí považovať za poskytnutú. V tejto súvislosti musí zohľadniť všetky podmienky stanovené vnútroštátnym právom na získanie pomoci, o ktorú ide.

42 V dôsledku toho, ak boli všetky tieto podmienky splnené najneskôr 2. septembra 1998, zákaz stanovený v článku 2 bode 1 rozhodnutia 1999/183 sa nevzťahuje na vyplatenie zodpovedajúcej platby pomoci, keďže toto rozhodnutie nepožaduje vrátenie už poskytnutej pomoci. Naproti tomu, ak boli podmienky splnené až po tomto dni, uvedený zákaz sa uplatňuje bez výhrady.

43 Treba pritom zdôrazniť, že vnútroštátnemu súdu prislúcha dbať na to, aby sa zákaz uvedený v článku 2 bode 1 rozhodnutia 1999/183 neobchádzal. Ako uvádza odôvodnenie uvedené v bodoch 8 až 15 tohto rozsudku, medzi podmienkami, ktoré vyžaduje nemecké právo na to, aby bola poskytnutá subvencia na investície, je v každom prípade uvedená podmienka, podľa ktorej investícia musí byť skončená. Vnútroštátny súd by sa preto nemal domnievať, že po rozhodnutí 1999/183 vzniká právo na túto pomoc v okamihu, keď žiadateľ o pomoc prijal konečné rozhodnutie investovať.

44 Najmä vzhľadom na bezpodmienečnosť zákazu stanoveného v článku 2 bode 1 tohto rozhodnutia a okolnosť, že Spolkovej republike Nemecko bola lehota stanovená len na úpravu, alebo, ak je to potrebné, zrušenie existujúcich pomoci a schém pomoci, aby sa zaistila ich zlučiteľnosť s vnútorným trhom, totiž akýkoľvek výklad podmienok poskytnutia pomoci, o ktorú ide vo veci samej, zo strany vnútroštátnych orgánov, ktorý by odložil okamih, kedy sa táto pomoc považuje za poskytnutú, by viedol k obchádzaniu tohto zákazu.

45 Okrem toho, podnecujúci účinok pomoci je súčasťou preskúmania jej zlučiteľnosti s vnútorným trhom (pozri v tomto zmysle rozsudok z 15. septembra 2011, Nemecko/Komisia, C-544/09 P, Zb. s. I-128*, bod 68). Preto treba dodať, že zákon z 22. januára 1996 o subvenciách na investície mohol mať podnecujúci účinok na investície, o ktoré ide, nie je relevantný v súvislosti s určením okamihu, kedy sa pomoc musí považovať za poskytnutú.

46 Pokiaľ sa vnútroštátny súd pýta, či požiadavky ochrany legitímnej dôvery vyžadujú, aby v prípade, ako je ten vo veci samej, konečné rozhodnutie investovať prijaté pred 3. septembrom 1998 predsa len mohlo využiť pomoc, treba pripomenúť, že 12. júna 1996 Komisia začala konanie vo veci formálneho zisťovania najmä v súvislosti s pomocou na investície týkajúce sa mlynárstva poskytnuté na základe zákona z 22. januára 1996 o subvenciách na investície a že rozhodnutie o začatí tohto konania bolo 5. februára 1997 uverejnené v *Úradnom vestníku Európskych spoločenských*.

47 Aj keby sa predpokladalo, že pred uvedeným uverejnením mohol hospodársky subjekt konajúci s riadnou starostlivosťou uvádzať legitímnu dôveru v poskytnutie takejto pomoci, takúto dôveru by si už nemohol zachovať po tomto uverejnení. Začatie konania vo veci formálneho zisťovania totiž znamená, že Komisia vyjadruje závažné pochybnosti o zlučiteľnosti spornej pomoci s právom Únie. Hospodársky subjekt konajúci s riadnou starostlivosťou sa teda od tohto okamihu už nemôže spoliehať na ďalšie trvanie tejto pomoci.

48 Navyše z dôvodov uvedených v bodoch 46 a 47 tohto rozsudku uverejnenie listu z 18. septembra 1998 v BStBI nie je relevantné v súvislosti s posúdením existencie legitímnej dôvery žalobkyne v konaní vo veci samej.

49 Vzhľadom na všetko, čo bolo uvedené, treba na položenú otázku odpovedať tak, že článok 2 rozhodnutia 1999/183 sa má vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby sa poskytla pomoc na investície týkajúce sa mlynárstva, pri ktorých bolo konečné rozhodnutie investovať prijaté pred uplynutím lehoty poskytnutej Spolkovej republike Nemecko na dosiahnutie súladu s týmto rozhodnutím alebo pred uverejnením opatrení, ktoré boli prijaté v tejto súvislosti, v BStBI, pričom k dodaniu predmetu investície, ako aj stanoveniu a vyplateniu subvencie došlo až po uplynutí

uvedenej lehoty alebo po uvedenom uverejnení, ak okamih, kedy sa subvencia na investíciu považuje za poskytnutú, nastal až po uplynutí uvedenej lehoty. Vnútroštátnemu súdu prislúcha, aby určil okamih, kedy sa subvencia na investíciu, ako je tá, o ktorú ide vo veci samej, musí považovať za poskytnutú, pričom musí zohľadniť všetky podmienky stanovené vnútroštátnym právom na získanie pomoci, o ktorú ide, a musí dbať na to, aby sa neobchádzal zákaz stanovený v článku 2 bode 1 rozhodnutia 1999/183.

O trovách

50 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdný dvor (druhá komora) rozhodol takto:

Článok 2 rozhodnutia Komisie 1999/183/ES z 20. mája 1998 o štátnej pomoci v odvetví spracovania a uvádzania poľnohospodárskych výrobkov na trh, ktorú môže poskytnúť Nemecko na základe existujúcich schém regionálnej pomoci, sa má vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby sa poskytla pomoc na investície týkajúce sa mlynárstva, pri ktorých bolo konečné rozhodnutie investovať prijaté pred uplynutím lehoty poskytnutej Spolkovej republike Nemecko na dosiahnutie súladu s týmto rozhodnutím alebo pred uverejnením opatrení, ktoré boli prijaté v tejto súvislosti, v *Bundessteuerblatt*, pričom k dodaniu predmetu investície, ako aj stanoveniu a vyplateniu subvencie došlo až po uplynutí uvedenej lehoty alebo po uvedenom uverejnení, ak okamih, kedy sa subvencia na investíciu považuje za poskytnutú, nastal až po uplynutí uvedenej lehoty. Vnútroštátnemu súdu prislúcha, aby určil okamih, kedy sa subvencia na investíciu, ako je tá, o ktorú ide vo veci samej, musí považovať za poskytnutú, pričom musí zohľadniť všetky podmienky stanovené vnútroštátnym právom na získanie pomoci, o ktorú ide, a musí dbať na to, aby sa neobchádzal zákaz stanovený v článku 2 bode 1 rozhodnutia 1999/183.

Podpisy

* Jazyk konania: nemčina.